

Karšinčios....

Onkstīvs rodou. Kumet dā pēivū lig kraujē sāva vinim nesmagiuo šalnas. Kor ne kor dongou lētanējēs koš, kiaura para pastalnie pragoliejē, kū tik gelstē pradiējē lapā. Vuo sosiedu tvuoras majadnē romsta nuognē strainēs rodēnēnēs kvietkas. Skūps, kāp mamālēs kastinis geltuons saulēlēs spindolīs mitrē skaičiuo bērstvina lapos. Ligo nuoriedams soveizietē, a razbaininks vies ni vēina nepavuogē. Okatnē nugluosta kuožna. Pasēikdams ē tuolēmiausiuo kertie vērponči. Lēngvos atuodosis ēšsprūst po sorēktavuojēma, ka nivēins neprapoulē. Vuo kor dā kētē pruočē.

Nepasērokouta so patio dēdēliausio suoduos kūlio. Nepasiciekavīta, a teb kībuo zgrebnā nērts vuortinklis, katramē dā vakar spordolava tuokē mēnka mosielelē. Rūpesniu daug. Dēina so galo. Kāp ka so galo ē kuožna mūsa čiesos. Katrou atmierava Tas, kor sorašē sāva kninguo – būtē a nebūtē. Kuožnam atmierouta skalsa pakajaus, a rūpesnē... Ruoduos ba juokiuos pruošvaistēs. Ka ē kon beprociavuotomi, ēš vēsū pašaliū kāp pēktas dvasēs vaipuos niščiestēs....

Vēina tuokē rodēns dēina, katra ruoduos būtom kāp ē dēdoma anū jau prašliaužosiu, kažkas vēskou apvertē ontrēp. Vuo rasintās ruoduos? Rasintās jau ni senē nebova ni laimēs, ni sotēkēma... tik nesēnuoriejē i tou teisībē veizietē? Rasintās?..

Mēslēs vēina po kētuos, ligo žērnē golē ont skreita. Būtom dēdlē gerā, je tebūtom tik mēslēs. Anas notraukē palēsta buobas kakarēnē. Nu katruos, ruoduos, ē saulēlēs spindolīs pasētraukē i tuolēmiausē asluos kērtē. Bējuodams pakrotietē, ka ē anam nekliūtom. Ē nebēšlinda. Vies ē tas, vēsa dēina trasiuojēs po suodna norēma. Vēsē ēšsēs lapstē. Kas tik galiejē ē kor sogebiejē. Šou, pajotēs atēnonti tornāda, vardo – buobas pasiotlégē, kažkor dinga.

Vuo kor dingtē mon? Kor? Siedo, ni nepākroto. Ruoduos šērdēs sostuojē. Sostinga vēsas, nu mēnkiausēs ligi dēdiausēs gīslas. Lauko. Kas bus tuoliau? Ēlgā lauktē nerekiejē. Isēsoka i alkierio tornads. Katras vēskou nušlou, kas po ronka. Nepalēks nieka.

– Vuo kuo če riuogsā, kāp kriopis pri pāmata? Ku če pasēdiejē? Če tāva nieka nier! Sobliova, ligo devīnē velnē pekluo buobas, kažkumet meilē vadintuos žmuonelē kakarēnē.

– A dā ēlgā viepsuosi? Aplami to! Luinī, labsardakē, ēštēža, nagaži paskotēnis! Asēls bovā, asēls ē nuspruoysi.... – Vēs nesēbēng lētanējē, katrou prikeltis ēš puometēs parokoutiuo.

– Sosērink rakibuoldos ē dink ēš akiū! Nuors, ne! Nekošink nieka! Tāva nieka nier! Obagē to! Paskotēnis viepla, liurbi, nevēspruoti, nuspruoğa! Ē kam aš so tavēm žanējaus?! Ka pruočiuo nogara lēnktē? No ne! Ne diel tuo. – Pēktus buobas žuodius palīd, garsē koknie dieliuojami spūtkelē, krūzalē katrēi ruoduos veikē sosmēgs mon ī vepelē.

Pakelo akis i dzieguorio. Dā tik mēnks mirksnis tornāda. Vuo ruoduos, ka omžēnībē prabiega... Siedo ē veizo... ī kažkumet aniuola balselio čiolbiejusē žmuogīsta. Katruos, no niekāp

neapsēvērt lēižovis patē pavadintē. Aple varda – nē mēslēlēs nier... Veizo ē junto, par nogara ligo skrozdēs nobiega. Nosēportiau.

Vēins vēinintelis žuodis, dēdēlē štinkous anou aprokoutē, būtom – svetēma... Sovēsam svetēma. Tik ligi skaudoma pažīstami, par dešimtmeti īsēriežē ličīnas vingē. Nu pasiotēma, kāp vomboulēs ēšspruogosēs ākis. Katrū tik barva baprimēn jaunū dēinū padērbta klaida...

Svetēma, svetēma, svetēma... Nedoudams pakajaus, skomb skaudous, ligo īluos dūris žuodis. Svetēma.

Vēs dā nerimstont koknie (ba juokē tēksla) stumduomuos krasēs bēldesēms, tronkomēms stuotkāms, atsēkelo ēš lieta ē ēto. Vuo mēslies skomb – svetēma. Bedaront doris ī kēima, (rasint nuors tēn bus pakajos?) ēšgērsto:

– No ē mauk lauk, kloika! Karšinčiau.... Ka ni aigaras tāvēs nebūtom!..

Mitrē oždariau truobuos doris, ka nuors trumpam negērdietiuo nesēbēngontē ūdējēma. Tik kāp, kāp oždarītē mēslēs? Ē lig skaudoma žēnuojēma – svetēma. Sovēsam nepalēdont suopē... Ož skombontius, dēdēlē neteisingus žuodius. Karšinčios....